

Conrad Oliver, un de la capital esdevingut ceretà engrescat

Conrad Oliver és un d'aquells ciutadans de la capital que un bon dia va prendre la decisió de quedar-se a muntanya. Ben aviat va arrelar a la terra promesa i un mes just després de ser-hi ja havia organitzat un grup de teatre. El Conrad és el responsable de l'escola municipal de música de Puigcerdà, situada a la casa Diumenge, i entre cants i instruments desenvolupa la seva activitat amb projecció cap a tota la comarca, d'una i altra banda de la frontera.

—Com és que vas venir a Puigcerdà?

—*El motiu és que ja feia força temps que coneixia la Cerdanya i sempre he estat més amant de la muntanya que de la ciutat, llavors va sorgir l'oportunitat de venir, i aquí sóc. D'això deu fer uns sis anys i mig.*

—Quina és la teva activitat a la casa Diumenge?

—*En aquests moments porto una mica tot el funcionament de l'escola municipal de música.*

—Des de quan fas aquesta activitat?

—*Des del seu inici. Aquest ha estat el tercer curs de funcionament.*

—Aquesta escola pot ser una llavor de futur aquí, a la Cerdanya?

—*Això és el que estem intentant justament. Em penso que fins ara s'ha aconseguit força cosa, aquest últim any ha augmentat la xifra d'alumnes, n'hi ha hagut un centenar més, i no només d'aquí la vila, sinó de tota la comarca i fins i tot del costat francès, en una progressió constant.*

—Quin és l'estat de la cultura musical i teatral a la comarca?

—*En principi són dues coses completament diferents. La música en ella mateixa comença a estar molt bé, això ho demostren aquest centenar d'alumnes que han anat agafant consciència. Això pel que fa a aprendre música, és clar, en el*

Conrad Oliver va aprofitar l'oportunitat de canviar la ciutat per la muntanya i ara és al capdavant de l'escola municipal de música de Puigcerdà

tema de concerts, la cosa és més difícil. Quant al teatre, considero que també pot haver-hi força afecció, tot i que normalment no se'n representa, però, almenys, quan s'ha intentat fer alguna cosa en aquest camp, sempre hi ha hagut gent disposada a fer-ho, que és el principal.

—Que ensenyeu a la casa Diumenge?

—*En principi a part del solfeig típic, també s'ensenyen instruments com el piano, violí, saxòfon, guitarra, percussió, trompeta, etc...*

—Quan fa que portes el Grup de Teatre ?

—*Exactament, quan feia un mes que era aquí ja vam fundar el Grup de Teatre, ara fa sis anys.*

—Hi ha molt d'interès per part de la gent per participar en aquestes activitats?

—*En les activitats musicals sí, ja ho hem esmentat abans, aquest centenar d'alumnes ho demostren, en el teatre també, el que passa, però, és que, de vegades, la gent no sap el sacrifici que comporta fer alguna*

cosa, després quan ho veuen es retiren.

—Quins projectes hi ha per al futur?

—*A l'escola municipal..., doncs continuar engrandint-la, encara que, la infraestructura actual tampoc no ens ho permet, però a veure si en un futur es poden buscar nous locals. Pel que fa al teatre, la idea és anar continuant, ara tenim unes quantes obres en projecte, però no es pot concretar encara res perquè estan en fase d'estudi.*

LAURA PEÑARROJA

LORA